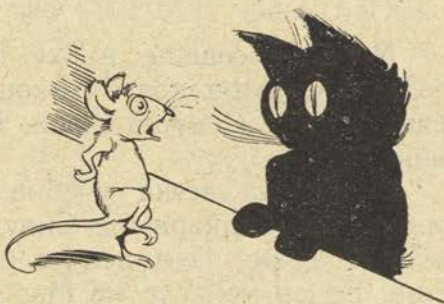

Но, случило се нещо нечувано и невероятно. Котаракът погледнал вкамененото от ужас мишле, мръднал мустаци, протринал се лениво и отново затворил очи, за да продължи сладкия си сън.

Тогави мишлето дошло на себе си и побегнало с всички сили в дупката. Там разправило на другите мишки за чудния котарак, който се зарекъл вече да не яде мишки.

— Зарекъл се той, твоят котарак, — засмяла се горчиво старата Гризана. —

Зарекъл се е, защото сигурно е бил сит и не е могъл да се помръдне от преяждане.

Николай Фол

ПРОЛЕТ

Небето ясно е и чисто
като усмивка на дете,

и своята приказка лъчиста
денят започва да плете.

От ранна утрина запява
на птичките вълшебний хор
и с песните си огласява
безкрайно синия простор.

В полето билки нацъвтяли
разливат нежен аромат,
горите сякаш се засмяли —
и грей от радост целий свят.

В усой ручей пенливи
се гонят лудо и бучат,
и от искрящите им гриви
сребристи капчици хвърчат.

Трептят на слънцето зарите
и гаят всеки лист зелен,
и на земята от гърдите
кипи животът възроден.

Ил. Н. Булев